

РЕШЕНИЕ

№ 1620

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЛЮДМИЛА Р. ЧАНДЪРОВА**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20241110200739 по описа за 2024 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на дванадесети март хиляди и двадесет и четвърта година в състав:

СЪДИЯ: **СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ**

при секретар **Л.Чандърова** като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 739** по описа за 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **А. Б. Ш.** срещу електронен фиш, серия **К**, № **5783031** от 2022 г., издаден от **МВР-СДВР**, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1200 лева.

Жалбоподателят твърди, че електронният фиш (ЕФ) е незаконосъобразен, като издаден в противоречие с материалния и процесуалния закон, поради което и се иска

отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна не изпраща процесуален представител в съдебно заседание, но е представила писмени съображения, с които моли процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.04.2022 г. в 19:46 ч., в гр. София по Околовръстен път до №214, с посока на движение от бул. "Симеоновско шосе" към бул. "Св. Климент Охридски" преминал л.а. „Ауди С7“ с рег. № ... НН, като скоростта му на движение била 124 км/ч, при разрешена такава от 80 км/ч. с пътен знак В26. Автомобилът бил собственост на жалбоподателя А. Б. Ш..

Движението и скоростта на лекия автомобил били установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол АТСС- ARH CAM-S1, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол била вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. Към датата на извършване на нарушението преносимата система е преминала периодична техническа проверка на 29.03.2022 г., като срокът на валидност на проверката е едногодишен.

С ЕФ, серия К, № 5021705 от 2021 г. на А. Ш. на основание чл.182, ал.1, т. 4 от ЗДвП било наложено административно наказание "глоба" в размер от 400 лв. ЕФ бил връчен на нарушителя на 26.11.2021 г., не е обжалван и е влязъл в сила, като глобата по него била заплатена.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш, предмет на проверка в настоящото производство, с който е наложена глоба в размер на 1200 лева на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП.

Фактическата обстановка бе установена въз основа на съдържащите се в приобщената по делото административнонаказателна преписка доказателствени материали, а именно: електронен фиш, свален на хартиен носител, кадър от средство за контрол на скоростта; справка за регистрацията на превозното средство, копие на заповед от 2016 г. на министъра на вътрешните работи относно утвърждаване на образец на електронен фиш, справка от Българския институт по метрология, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от последваща проверка на система, както и схема на организация на движение от СО, които съдът кредитира като непротиворечиви в своята цялост, като поради липса на противоречия и по аргумент за обратното от чл. 305, ал.3 НПК не се налага по-детайлното им обсъждане.

Съгласно чл. 2 от Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата) стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение. В разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП е установено, че снимките, изготвени с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. Такава снимка е приложена към преписката, и въз основа на нея се установява, че заснетият автомобил е именно този, посочен в ЕФ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните изводи от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП предоставя на органите по контрол на спазване правилата за движение по пътищата правото при установяване нарушения да използват технически средства или системи - заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, като съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител може да се издаде ЕФ за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Електронният фиш (ЕФ) е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства и системи. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. В настоящия случай ЕФ е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП. Същият формално отговаря на изискванията на закона и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. В него се съдържат изискуемите данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Обстоятелството дали фишът е надлежно връчен на санкционираното лице има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 189, ал. 8 ЗДвП, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

В обобщение - електронният фиш е издаден при спазване на разпоредбите на ЗДвП и на Наредбата.

По делото са ангажирани доказателства, че нарушението е установено с АТСС, което представлява одобрен тип средство за измерване по смисъла на ДР на ЗДвП и Наредбата и е преминало изискуемите проверки за годност. Спазен е и чл. 5 от Наредбата, тъй като несъмнено се установява, че процесното техническо средство притежава уникален идентификационен номер, позволяващ индивидуализацията му. Изпълнено е и изискването на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. и за използването на мобилното АТСС за контрол е съставен протокол по образец.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбоподателят от обективна и субективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

С въпросната разпоредба е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно посоченото с пътен знак, като в случая от представената от СО схема на организация на движение в

посочения участък се установява, че със съответния пътен знак В 26 е въведено ограничение на максималната скорост на движение от 80 км/ч.

Измерената скорост на движение на автомобила е 128 км/ч., допустимата грешка при измерването в тези случаи е +/- 3 %, поради което при отчитане на т. нар. толеранс е приета за установената скорост от 124 км/ч., която надхвърля разрешената с 44 км. в час.

Субект на процесното нарушение е водачът на МПС, като доколкото се презумира, че собственикът на МПС е лицето, което го управлява, съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП отговорността за извършеното нарушение се понаА. от собственика или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. От писмените доказателства се установява, че към датата на нарушението лекият автомобил е бил собственост на жалбоподателя. По делото не се твърди, а и няма данни в законоустановения и посочен в ЕФ срок той да се е възползвал от възможността, посочена в чл. 189, ал. 5 ЗДвП, и да е предоставил в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за друго лице, на когото е предоставил МПС и което е извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, поради което следва да се приеме, че санкцията законосъобразно е наложена на собственика на МПС.

От субективна страна, деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл, тъй като нарушителят е съзнавал, че е налице ограничение на скоростта, но е искал да управлява МПС с избраната от него скорост, надхвърляща ограничението, като е съзнавал, че застрашава обществените отношения, свързани с безопасността на пътя

По така изложените съображения настоящата инстанция намира, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана правилно и съобразно изискванията на чл. 188 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

В чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП (към датата на извършване на нарушението) е предвидено, че за превишаване от 41 до 50 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 600 лева.

Съгласно чл., 182, ал. 4 от ЗДвП когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, т.е. 1200 лв. при нарушение по чл. 182, ал.1, т. 5, вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП.

Според съдържащата се в § 6, т. 33 от ЗДвП дефиниция, "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

В настоящия случай е налице квалифициращият признак повторност – видно от приетите по делото писмени доказателства, за "същото" по вид нарушение – превишение на максималната разрешена скорост на движение, на основание чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание на жалбоподателката, като ЕФ, с който е била санкционирана не е бил обжалван и е влязъл в сила в рамките на по-малко от година, преди да бъде извършено и настоящото нарушение. Липсва разлика и

във вида на нарушенията, съгласно посочената в ЕФ фактическа обстановка и дадената правна квалификация. От субективна страна жалбоподателката е съзнавала, че вече ѝ е било налагано административно наказание за същото по вид нарушение – движение над разрешената максимална скорост.

Наложено на жалбоподателя в настоящия казус административно наказание "глоба" е с фиксиран в закона размер /1200 лева/, поради което за съда е невъзможно да измени НП, като намали същото.

За така констатираното нарушение не се установиха предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 189з от ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г., за нарушенията по този закон е неприложима тази разпоредба на ЗАНН. В допълнение, деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, напротив, напротив - в конкретния случай превишението на скоростта е значително – с 44 км/ч над разрешеното, поради което обществените отношения, свързани с безопасността на движение по пътищата са засегнати в степен, която оправдава прилагането на административна санкция.

С оглед на всичко гореизложено, настоящият състав приема, че ЕФ е правилен и законосъобразен, и като такъв следва да бъде потвърден.

При този изход на делото въззиваемата страна има право на разноси и своевременно претендира такива, като на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП жалбоподателят следва да заплати на въззиваемата страната сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш, серия К, № 5783031 от 2022 г., издаден от МВР-СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП на А. Б. Ш. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1200 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д от ЗАНН А. Б. Ш., ЕГН ***** да заплати на СДВР сумата от 50 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____